

eoss-conf.com

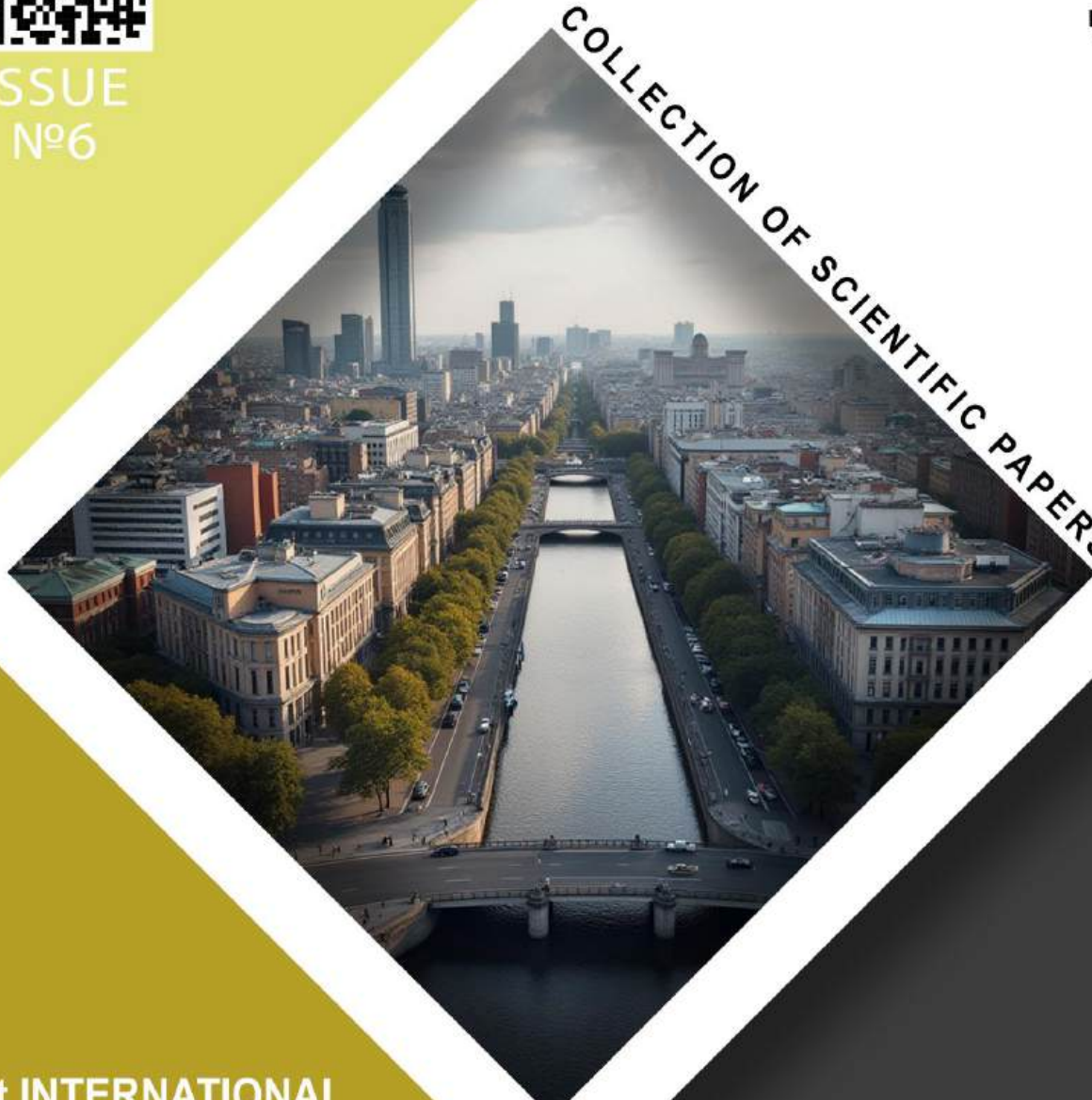

ISSUE
№6

EUROPEAN OPEN
SCIENCE SPACE

COLLECTION OF SCIENTIFIC PAPERS

1st INTERNATIONAL
SCIENTIFIC
AND PRACTICAL
CONFERENCE

SCIENTIFIC EXPLORATION:
BRIDGING THEORY
AND PRACTICE

OCTOBER 14-16, 2024, BERLIN, GERMANY

**EUROPEAN OPEN
SCIENCE SPACE**

Proceedings of the 1st International Scientific
and Practical Conference
**"Scientific Exploration: Bridging Theory
and Practice"**
October 14-16, 2024
Berlin, Germany

Collection of Scientific Papers

Germany, 2024

UDC 01.1

Collection of Scientific Papers with the Proceedings of the 1st International Scientific and Practical Conference «Scientific Exploration: Bridging Theory and Practice» (October 14-16, 2024. Berlin, Germany). European Open Science Space, 2024. 161 p.

The conference is included in the Academic Research Index ReserchBib International catalog of scientific conferences.

The conference is registered in the database of scientific and technical events of UkrISTEI to be held on the territory of Ukraine (Certificate №502 dated 18.09.2024).

The materials of the conference are publicly available under the terms of the CC BY-NC 4.0 International license.

The materials of the collection are presented in the author's edition and printed in the original language. The authors of the published materials bear full responsibility for the authenticity of the given facts, proper names, geographical names, quotations, economic and statistical data, industry terminology, and other information.

Слободцова І.В., Кейдалюк В.М.
МОБІЛЬНІ ДОДАТКИ У РОЗВИТКУ КУЛЬТУРНОГО ТУРИЗМУ..... 67

Section: International Relations

Bokhan A.
INTERACTIVE SPHERE OF ECONOMIC DIPLOMACY..... 71

Section: Jurisprudence

Берч В.
ЯРМАРКОВІ СУДИ СЕРЕДНЬОВІЧЧЯ: РОЛЬ ПРИСЯЖНИХ У
ВИРІШЕННІ ТОРГІВЕЛЬНИХ КОНФЛІКТІВ..... 73

Якуба Г., Падалка В.
АДВОКАТСЬКА ТАЄМНИЦЯ: ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ТА
ПРОБЛЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ..... 75

Колонська В.М., Череватюк В.Б.
МІЖНАРОДНО-ПРАВОВІ СТАНДАРТИ ЗАХИСТУ ПРАВ
ЛЮДИНИ ТА ЇХ ЗАКРІПЛЕННЯ У КОНСТИТУЦІЇ УКРАЇНИ..... 78

Section: Logistics and Transport

Лактіонова В., Марченко В.
ПОТЕНЦІАЛ БЛОКЧЕЙНУ ТА СМАРТ-КОНТРАКТІВ ДЛЯ
ЛОГІСТИКИ 4.0: ПЕРЕХІД ДО АВТОМАТИЗОВАНИХ ЛАНЦЮГІВ
ПОСТАВОК..... 82

Section: Management, Public Administration and Administration

Болгар Т., Корчагіна Л.
МЕТОДИЧНІ ПІДХОДИ ВИЗНАЧЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ESG-
АКТИВНОСТІ НА ОСНОВІ КІЛЬКІСНИХ ПОКАЗНИКІВ
ФІНАНСОВИХ РЕЗУЛЬТАТІВ ДІЯЛЬНОСТІ КОМПАНІЇ..... 85

Семенюк І., Бондар В.
СПІВПРАЦЯ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ ТА
ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА ПІД ЧАС ВІЙНИ В УКРАЇНІ:
ВИКЛИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ..... 89

Ван І.
МОЖЛИВОСТІ РИЗИК-МЕНЕДЖМЕНТУ ПІДПРИЄМСТВ
УКРАЇНИ В УМОВАХ НЕВИЗНАЧЕНОСТІ..... 96

СПІВПРАЦЯ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ ТА ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА ПІД ЧАС ВІЙНИ В УКРАЇНІ: ВИКЛИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Семенюк Ірина

к.е.н., доцент

Кафедра менеджменту та публічного управління

Вінницький торговельно-економічний інститут

Державного торговельно-економічного університету, Україна

Бондар Віта

аспірант

Кафедра публічного управління та адміністрування

Державний торговельно-економічний університет, Україна

Анотація. У статті досліджено процес співпраці між органами державної влади та організаціями громадянського суспільства в умовах війни в Україні. Основна увага приділяється аналізу позитивних і негативних практик співпраці на різних рівнях влади (центральному, місцевому, військовому) та оцінці рівня ефективності такої взаємодії. На основі соціологічних досліджень виявлено як успішні приклади налагодження контактів, так і значні перешкоди, що заважають плідній співпраці, зокрема бюрократичні бар'єри, імітація участі громадськості та недостатня прозорість процесів прийняття рішень. У статті надаються рекомендації щодо покращення взаємодії між владою та громадянським суспільством.

Ключові слова: громадянське суспільство, війна в Україні, органи державної влади, співпраця, ОГС, виклики, перспективи.

Введення. Громадянське суспільство в Україні під час війни з російською Федерацією стало важливою рушійною силою у підтримці військових та цивільних. Організації громадянського суспільства (далі ОГС) відіграють ключову роль у мобілізації ресурсів, наданні гуманітарної допомоги та організації волонтерських ініціатив. З іншого боку, держава продовжує виконувати свої функції, забезпечуючи правовий та адміністративний фундамент для цієї діяльності. Проте питання співпраці між державними структурами та громадськими ініціативами залишається складним через різні проблеми координації та ресурсної бази.

Мета та задачі дослідження. Проаналізувати взаємодії між органами державної влади та організаціями громадянського суспільства під час війни в Україні, виявити основні виклики та надати рекомендації щодо підвищення ефективності співпраці.

Результати дослідження і їх обговорення. Громадянське суспільство – це сукупність організацій, об'єднань, ініціатив та окремих громадян, які діють незалежно від держави для задоволення спільних інтересів, захисту прав та свобод громадян, а також для вирішення соціальних, економічних, культурних

чи гуманітарних проблем. Під час війни громадянське суспільство набуває особливої важливості, оскільки його представники стають активними учасниками процесів допомоги та підтримки, а іноді й оборони країни.

До громадянського суспільства під час повномасштабної війни в Україні можна віднести:

- Волонтерські організації та ініціативи. Це один з найпотужніших сегментів громадянського суспільства, що займається збором і доставкою гуманітарної допомоги, медичних засобів, одягу, продуктів, обладнання для військових та цивільних.

- Благодійні фонди та неприбуткові організації. Ці організації часто працюють над довготривалими проектами допомоги переселенцям, реабілітації поранених, підтримкою дитячих будинків та лікарень.

- Громадські організації, що зосереджуються на правозахисті, моніторингу дотримання прав людини під час війни, документуванні воєнних злочинів та підтримці населення в умовах війни, тощо.

- Органи самоорганізації населення. Це ініціативи місцевого рівня, які швидко мобілізуються для вирішення конкретних проблем у громадах, наприклад, організація укриттів, допомога внутрішньо переміщеним особам, організація патрулів для забезпечення порядку.

- Медіа та журналістські спільноти. Незалежні медіа та журналісти громадянського суспільства висвітлюють події війни, допомагають інформувати громадськість та міжнародну спільноту про реальний стан речей, фіксують порушення прав людини.

- Активісти, які грають роль у просуванні громадських ініціатив, організації протестів або акцій, зборі коштів та ресурсів для допомоги армії та цивільним.

Війна, яка триває в Україні з 2014 року, а після масштабного вторгнення росії в лютому 2022 року набула безпрецедентного масштабу, поставила перед суспільством нові виклики. В цих умовах на перший план вийшла необхідність тісної співпраці між державними інституціями та ОГС, які стали ключовими учасниками у забезпеченні життєво важливих потреб населення та військових. Волонтерські рухи, гуманітарні організації та інші ініціативи громадянського суспільства з перших днів війни відіграють вирішальну роль у підтримці фронту та наданні допомоги постраждалим.

Під час війни громадянське суспільство в Україні стало життєво важливим фактором стабільності, допомоги та підтримки в умовах масштабних руйнувань і гуманітарної кризи. Ключові аспекти його ролі наведені на рисунку нижче.

Органи державної влади, зі свого боку, відповідають за координацію загальної оборони країни, мобілізацію ресурсів та реалізацію соціально-економічних програм. Однак у таких кризових умовах з'являється нагальна потреба в налагодженні співпраці між владою та громадянськими ініціативами, оскільки саме синергія зусиль дозволяє ефективно вирішувати численні

виклики воєнного часу. Спільна діяльність дозволяє покращити гуманітарну підтримку, розподіляти ресурси та ефективніше реагувати на кризові ситуації.

Рисунок 1– Основні функції громадянського суспільства в умовах війни в Україні
*дані сформовано автором

За даними, з лютого 2022 року було офіційно зареєстровано близько дев'яти тисяч благодійних фондів та шість тисяч громадських організацій. На кінець 2023 року в країні зареєстровано понад 208 тисяч неприбуткових організацій, із них близько 57 тисяч – громадські об'єднання, а близько 20,6 тисяч – благодійні фонди [2].

Поділяємо думки Іванової Н., що громадянське суспільство в Україні сьогодні здатне формувати завдання перед владою. Його представники проявляють вміння розуміти складну ситуацію інколи краще, ніж певні державні службовці, креативно мислити тощо. Особливо під час повномасштабної війни механізми самоорганізації означають досягнення і успіхи народу, його здатність концентруватись на вирішенні найбільш важливих проблем. Держава має ставитись до цього з повагою, сприяти розвитку ініціатив та зусиль громадян, не перешкоджати їхній реалізації [1].

Для детального розгляду викликів та успішних прикладів взаємодії між державними інституціями та громадянським суспільством під час війни в Україні, важливо звернути увагу на конкретні дослідження, що проводяться певними організаціями. Досвід окремих організацій дозволяє краще зрозуміти, як співпраця розвивається в реальних умовах та які фактори сприяють її ефективності.

Одним з таких прикладів є соціологічне дослідження, проведене Київським міжнародним інститутом соціології за підтримки ІСАР Єднання у межах проєкту «Ініціатива секторальної підтримки громадянського суспільства України», яке дає змогу проаналізувати активності громадянського суспільства в умовах війни загалом. Одним з критеріїв дослідження стала оцінка налагодження контактів з органами влади в рамках спільного подолання наслідків війни (рис. 2).

Опитування показало, що 38% респондентів зазначили, що взагалі не змогли налагодити контакт з органами центральної влади, а 9% повідомили про погану комунікацію. Це свідчить про значні труднощі у встановленні ефективного діалогу з владою на центральному рівні. Така ситуація може бути пов'язана з бюрократичними бар'єрами, обмеженим доступом до високопосадовців або недостатньо налагодженими каналами комунікації. Лише 25% оцінили комунікацію як добру або дуже добру, що свідчить про обмежену кількість успішних взаємодій. Це вказує на те, що співпраця з центральними органами потребує додаткової уваги та покращення в частині координації.

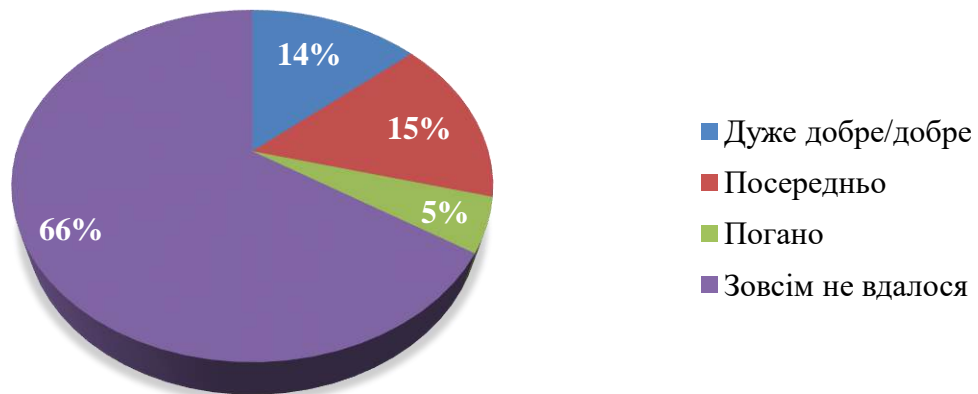

Рисунок 2 – Оцінка налагодження контактів ОГС/волонтерів з органами влади центрального рівня в рамках спільного подолання наслідків війни
*дані сформовано [3]

У випадку співпраці з місцевими адміністраціями, результати дещо кращі: 24% респондентів не змогли налагодити контакт, а 39% оцінили його як добрий або дуже добрий (рис. 3). Це вказує на те, що місцеві органи влади, порівняно з центральними, більш відкриті до співпраці, особливо в умовах кризової ситуації. Місцеві органи, як правило, ближчі до реальних потреб громади, що, ймовірно, сприяє кращій взаємодії. Однак, 29% оцінили комунікацію посередньо, що може свідчити про існування певних проблем у координації на місцях, які варто вдосконалювати.

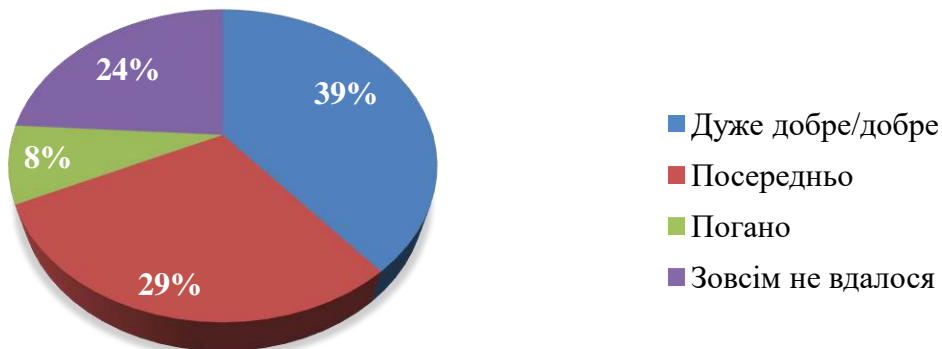

Рисунок 3 – Оцінка налагодження контактів ОГС/волонтерів з органами місцевої виконавчої влади (обласні, районні державні (військові) адміністрації в рамках спільного подолання наслідків війни
*дані сформовано [3]

Співпраця з органами місцевого самоврядування отримала найкращі результати (рис. 4): 46% респондентів зазначили, що змогли успішно налагодити контакт. Це є позитивним показником, адже органи місцевого самоврядування, зазвичай, краще обізнані про потреби громад та можуть оперативніше реагувати на виклики. Лише 21% респондентів не змогли налагодити контакт, що є найменшим показником у порівнянні з іншими рівнями влади. Це свідчить про важливість і ефективність місцевого самоврядування у вирішенні питань на місцевому рівні, особливо під час війни.

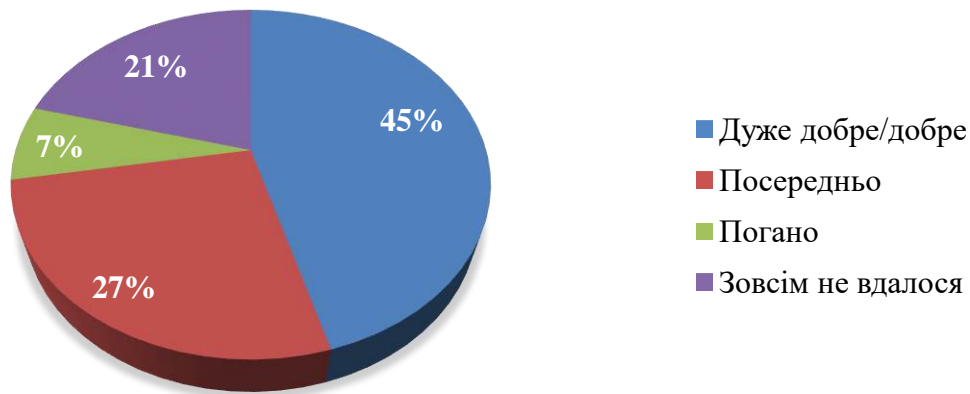

Рисунок 4 – Оцінка налагодження контактів ОГС/волонтерів з органами місцевої виконавчої влади (обласні, районні, (військові) адміністрації)
 *дані сформовано [3]

Відповідно до звіту «Потреби та проблеми організацій громадянського суспільства України в умовах війни», близько чверті ОГС-респондентів перебувають на найнижчому (первинному) рівні взаємодії з донорами та урядовими структурами/органами державної влади. Кожна п'ята організація має такі взаємовідносини з органами місцевого самоврядування. Натомість взаємодія з іншими ОГС, ЗМІ та широкою громадськістю розвинена краще [4]. У одному з досліджень [5] було виокремлено негативні та позитивні практики взаємодії ОГС з органами влади для підтримки та розвитку громад. Для кращого порівняння результати наведемо в таблиці 1.

Таблиця 1 – Позитивні та негативні практики взаємодії організацій громадянського суспільства з органами влади

Позитивні фактори співпраці	Негативні фактори співпраці
Робота у громаді таких консультативно-дорадчих органів як рада волонтерів, рада ВПО, рада з гуманітарних питань	Імітація / саботаж владою громадської участі у місцевій політиці
Координаційні ради з відновлення, у які за квотами в різні комітети запрошуються представники (-ці) ОГС	Робота влади лише зі «своїми» ОГС
Спільна проектна робота над проектами від донорів	Закриття сайтів місцевої влади через «загрозу хакерських атак»
Пряма комунікація з обласними військовими адміністраціями	Недовіра до ОГС як експертів у тому чи іншому питанні

Продовження табл. 1

Позитивні фактори співпраці	Негативні фактори співпраці
У громаді є Положення про конкурс громадських організацій; відбуваються конкурси для громадськості	Бюрократичні перепони з боку влади, наприклад, нові форми контролю за отриманням та розподілом гуманітарної допомоги
Влада відповідає на запити від громадськості	Недостатнє розуміння представниками ОГС специфіки діяльності влади
Влада надає списки людей, які потребують нагальної допомоги	Слабка/непряма комунікація з ОГС; послаблений громадський контроль та інше

*дані сформовано [5]

Результати досліджень, присвячених співпраці між органами державної влади та організаціями громадянського суспільства, свідчать про наявність як позитивних, так і негативних аспектів цієї взаємодії. Дослідження показують, що значна частина ОГС активно співпрацює з органами влади на різних рівнях, зокрема з місцевими виконавчими органами та центральними структурами. Найбільш поширеними формами співпраці є участь у публічних заходах, консультаціях та спільних проєктах.

Висновки. Попри позитивні практики, існують суттєві проблеми, що обмежують ефективність взаємодії. Серед них – імітація участі громадськості, бюрократичні перепони, недовіра до ОГС з боку державних структур, а також недостатня прозорість і відкритість у процесі прийняття рішень.

Серед рекомендацій стосовно удосконалення взаємодії між суб'єктами нашої наукової статті, можна виокремити наступне:

1. Важливо створити механізми, які унеможливають імітацію участі та забезпечать залучення громадськості на всіх рівнях влади. Це можуть бути регулярні консультації, публічні обговорення та включення представників ОГС до робочих груп та комітетів.

2. Необхідно сприяти розвитку довіри до громадських організацій як до експертів, залучаючи їх до процесу ухвалення рішень та надання консультативної підтримки. Це сприятиме більш тісній співпраці та підвищенню ефективності заходів із подолання наслідків війни.

3. Для уникнення слабкої або непрямой комунікації важливо створити чіткі канали зв'язку між владою та ОГС, щоб забезпечити постійний обмін інформацією, швидке реагування на запити та підвищення рівня взаємодії.

4. Представникам громадянського суспільства слід проводити освітні заходи, що допоможуть краще розуміти структуру та функціонування державних органів, їхні завдання та вимоги, що сприятиме покращенню взаєморозуміння та координації.

На нашу думку, реалізація цих рекомендацій сприятиме підвищенню ефективності співпраці між ОГС та державними органами, допоможе усунути існуючі бар'єри та зробить процес прийняття рішень більш прозорим і результативним. Подальші дослідження взаємодії між органами державної